

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 4279

София, 03/27/2014

Върховният административен съд на Република България - Петчленен състав - II колегия, в закрито заседание на двадесет и първи март две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ
ЧЛЕНОВЕ: СВЕТЛАНА ЙОНКОВА
АНГЕЛ КАЛИНОВ
ГАЛЯ КОСТОВА
ЕМИЛИЯ КАБУРОВА

при секретар
на прокурора

и с участието
изслуша
докладването

от съдията ЕМИЛИЯ КАБУРОВА
по адм. дело № 3304/2014. 

Производството е по реда на чл. 229, ал. 1, т. 1 и сл. от АПК.

Образувано е по частна жалба на Деница Добрева Добрева, от гр. Варна, против Определение № 1471/03.02.2014 г. по адм. дело № 409/2014 г. на 3-тричленен състав на Върховен административен съд, VI отделение, с искане за отмяната му като неправилно, поради нарушение на материалния закон.

Ответникът: Висш съдебен съвет, не е подал възражение, в срока по чл. 232 от АПК.

Върховният административен съд, 5 - петчленен състав на втора колегия, намира частната жалба за допустима, като подадена от надлежна страна, в рамките на преклузивния срок по чл. 230 АПК, срещу съдебен акт, подлежащ на обжалване. Разгледана по същество частната жалба е неоснователна.

С обжалваното определение съдът е оставил без

разглеждане жалбата на Добрева срещу решение на Висшия съдебен съвет по протокол № 50 от 12.12.2013 г., в частта по т. 5.1, 5.2, 5.3, 5.4.1, 5.5, 5.6.1, 5.7, 5.8, 5.9, 5.10.3, с които се назначават, на основание чл. 160 от ЗСВ, лицата спечелили конкурса за длъжността „съдия“ в районните съдилища и „прокурор“ в районните прокуратури, като недопустима и е прекратил производство по делото, поради липса на правен интерес - чл.159, т.4 от АПК. За да постанови този правен резултат съдът е приел, че частната жалбоподателка не е завършила участието си в проведения конкурс за първоначално назначаване на длъжностите "прокурор" и "съдия" в районните прокуратури и в районните съдилища, което включва писмен и устен изпит, не е била допусната до устен изпит и съответно не е класирана от конкурсната комисия за първоначално назначаване и не фигурира в приетото решение на ВСС за такова назначаване, според разпоредбите на глава Девета, раздел II от ЗСВ - „Конкурс за първоначално назначаване в органите на съдебната власт“, поради което не е засегната от оспорения административен акт и няма правен интерес от обжалването му. Въз на това е направен извод за недопустимост на съдебното производство и на основание чл. 159, т. 4 АПК го е прекратил.

Определението е правилно.

Съдът е установил релевантните за допустимостта на производството факти, въз основа на което и изводите му за недопустимост на подадената жалба, са правилни.

По делото не е спорно, че частната жалбоподателка не е завършила участието си в конкурса за първоначално назначаване на длъжността „съдия“ в районните съдилища и „прокурор“ в районните прокуратури, поради което и не е участвала в крайното класиране на комисията, респ.в приетото от ВСС решение за

назначаване на кандидатите по чл.186, ал.4 ЗСВ. При тези факти, спорът по делото е досежно допустимостта на оспорването с оглед наличието на правен интерес.

За да е допустима жалбата пред съда е необходимо наличие на правен интерес у подателя ѝ. Счита се, че подателят има такъв правен интерес тогава, когато оспорения акт засяга негови субективни права или законни интереси, или му създава задължения - чл. 147 АПК. В случая оспореното решение на Висшия съдебен съвет не засяга по какъвто и да било начин правната сфера на оспорващата, тъй като тя не е негов адресат и акта не засяга съществуващи нейни права, нито пък ѝ създава задължения. Няма как, когато едно лице въобще не е класирано за следващата фаза в даден конкурс да съществува негово субективно право или законен интерес, които крайния акт на този конкурс да засяга. Само когато за съответния субект е налице правопораждащ правото му на класиране юридически факт, за него ще е налице правен интерес от оспорване на акта, с който се извършва класирането, тъй като между органа, провеждащ конкурса и лицето ще е налице материално административно правоотношение. Само тогава лицето ще има качеството на заинтересована, по смисъла на чл. 187, ал. 1 ЗСВ страна, тъй като ще е налице негов обективен, защитен от правото интерес да бъде класиран (при наличие на предпоставките за това). Когато лицето не е приключило конкурсната процедура / както е в случая/ и не е участвало в класирането, за него не е налице правна връзка с провеждащия конкурса орган, т.е. не са възникнали субективни права и законни интереси, които крайният акт да засегне.

Ето защо, като е приел, че за Добрева не е налице правен интерес от оспорване на решението на ВСС по протокол №50/12.12.2013 г. и жалбата ѝ е процесуално

недопустима, съдът е приложил правилно закона. Като правилно обжалваното определение следва да се остави в сила.

Водим от горното и на основание чл. 236, вр. с чл. 221, ал. 2, предл.първо от АПК, Върховният административен съд, 5-петчленен състав на втора колегия

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Определение №1471/03.02.2014 г. постановено по адм.дело №409/2014 г. на 3-тричленен състав на Върховен административен съд, шесто отделение.

Определението не подлежи на обжалване.

Вярно с оригинала,
секретар:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/ Георги Чолаков
ЧЛЕНОВЕ:/п/ Светлана Йонкова
/п/ Ангел Калинов
/п/ Галя Костова
/п/ Емилия Кабурова

Е.К.